

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Alexander III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ALEXANDER TERTIUS.
PONTIFEX CLXXII.
ANNO DOMINI MCLIX.

Adriano succedit Alexander cui oppositus à Friderico Imp. Victor IV. & hoc mortuo Paschalis III. & Calixtus III. Post triennalem absentiam à Romanis Alexander fuit revocatus. Fridericu Imperatorem Venetiis pede cervici ejus imposito calcavit usus verbis illis Psalmi: super aspidem & Bafiliscum ambulabis. Obiit anno 1182. Pontificatus vigesimo secundo. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 40.*)

I.
Dacher.
Spicil. T. 3.
nov. Edit.
pag. 538.
An. Dom.
1165.

Enarrat quomodo à Romanis sit exceptus.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Henrico Remensi, Archiepiscopo ejusque suffraganeis Salutem & Apostolicam benedictionem.

Anno vel successorum nostrorum memoria nullo tempore elabetur, quomodo vos in devotione B. Petri & nostra constanter & semper & firmiter persistere, & nobis non modicum honoris & reverentiae curaveritis & larga obsequia exhibere. Unde nos id præ oculis semper habentes firmum propositum & promptam gerimus voluntatem, vos sicut honorabiles Fratres, & immobiles columnas Ecclesiæ arctiori caritate diligere, & ad honorem & profectum vestrum & Ecclesiarum vestiarum ferventiori desiderio aspirare. Quia vero vos propteritatis Ecclesiæ congaudere & plurimum congratulari vestra cognoscimus, præsentium significazione Fraternitates vestra cognoscant, quod nos diversa maris pericula, & graves hostium & iniquorum incursum, divina potentia, & Apostolorum meritis evadentes, tandem ad portum salutis pervenimus, & à Senatoribus populo que Romano devotissime invitati, nono Calendas Decembris Urbem intravimus in omni pace & tranquillite suscepimus, & illam nobis, & Fratribus nostris reverentiam honorem & devotionem praedicti Senatores, Nobiles Civitatis, Clerus Populusque Romanus exhibuerunt, qua nulla major alicui antecessorum nostrorum, sicut omnia ora testantur, aliquando exhibita fuisse probatur. Unde & credimus, & de misericordia Dei speramus, quod in proximo Ecclesie Dei plena pace & prosperitate gaudebit. Rogamus autem Fraternitatem vestram, monemus, & exhortamur in Domino quatenus sicut devotissimi viri ad augmentum & exaltationem Ecclesie solita devotione intendatis & alios in B. Petri & nostra reverentia exemplo vestro studeatis propensius solidare. Data Laterani VIII. Calendas Decembris.

Dat. VIII.
Kal. Decembris.

II.
Ex Arch.
Angl. Rymer
T. I.
pag. 30.

Templum quod situm est Jerosolymis, variis communis Privilegiis, prohibens ne quis temere prædictum locum perturberet.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Oddoni Magistro Religiosa Militia Templi quod Jerosolymis situm est, ejusque successoribus & Fratribus tam presentibus quam futuris Regularem vitam Professis in perpetuum.

Exordium.

Omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio; Proinde dilecti in domino filii, de nobis & pro vobis omnipotentem Dominum collaudamus, quoniam in universo mundo vestra Religio & veneranda institutio nuntiatur. Cum enim natura esset filii iræ, & seculi voluptatibus dediti, nunc per aspirantem gratiam, Evangelii non fundi auditores effecti, relatis pompis secularibus & rebus propriis, dimissa etiam spatiovia quæ ducit ad mortem, ardum iter, quod ducit ad vitam, humiliter eligitis, atque ad comprobandum quod in Dei militia specialiter computemini, signum vivificæ crucis in vestro pectori assidue circumfertis.

S. 1. Accedit ad hoc quod, tanquam viri Israëlitæ atque instructissimi divini prælii bellatores, vera Karitatis Flamma succensi, dictum Evangelium operibus adimpleti, quo dicitur, Majorem hac dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Unde etiam juxta summi Pastoris vocem, animas vestras pro fratribus posse, eosque ab incuribus Paganorum defendere minime formidatis; & cum nomine censeamini milites Templi, constituti estis à Domino Catholica Ecclesiæ defensores, & inimicorum Christi impugnatores.

S. 2. Licet autem vestrum studium & laudanda devotione in tam sacro opere, toto corde & tota mente desideret, nihilominus tamen universitatem vestram exhortamur in Domino, atque in peccatorum remissionem, auctoritate Dei & Beati Petri Apostolorum Principis, tam vobis, quam servitoribus vestris injungimus ut pro tua Catholica Ecclesia, & ea, quæ est sub Paganorum tirannide, de ipsorum spuria eruenda expugnando inimicos crucis, invocato Christi nomine, intrepide laboretis.

S. 3. Ea etiam quæ de eorum spoliis ceperitis, fiderint infusus vestros conversatis &, ne de his contra velle vestrum, portionem alicui dare cogamini, prohibemus. Statuentes ut Dominus seu Templum, in quo estis ad Dei laudem & gloriam, atque defensionem suorum fideliū & liberandam Dei Ecclesiam congregati, cum omnibus possessionibus, & bonis suis quæ in presentiatur legitime habere cognoscitur, aut in futurum concessionem Pontificum liberalitate Regum vel Principum, oblatione fideliū, seu alii justis modis præstante Domino poterit adipisci, perpetuis furoris temporibus sub Apostolice sedis tutela, & protectione consistat.

S. 4. Præsenti quoque decreto sancimus ut vita religiosa, quæ in domo vestra est, divina inspirante gratia instituta, ibidem inviolabiliter obseretur; & fratres inibi, omnipotenti Domino servientes castè & sine proprio vivant, & professionem suam dictis & moribus comprobantes Magistro suo, aut quibus ipse præcepit in omnibus, & per omnia subjecti & obedientes existant.

S. 5. Præterea quemadmodum domus ipsa

Laudat eos quod ab incuribus Paganorum fratres defendere minime formidant.

Hortatur que ut pro Paganorum spuria eruenda expugnando intrepidè laborent.

Spolarium portionem alicui dare cogi prohibet, colique cum omnibus possessionibus sub Apostoli sedis tutela suicit.

Frates ini bi Dom. ser vientes castè & sine pro prio viven dos Magis troque suo in omnibus obedientes statuit.

Domus om

hujus

ANNO
1172.

hujus sacrae institutionis vestrae, & ordinis fons & origo esse promeruit; ita nichilominus omnium locorum, ad eam pertinentium, caput & magistra in perpetuum habeatur.

§. 6. Ad haec adjicientes praeceperimus ut obeunte te, dilecte in domino fili Odo, vel tuorum quolibet successorum, nullus ejusdem domus fratribus praeponatur, nisi militaris & religiosa persona que vestra conversationis habitum sit professa, nec ab aliis, nisi ab omnibus fratribus insimul, vel à saniori parte, qui praeponendus fuerit, eligatur.

§. 7. Porro consuetudines, ad vestra Religio-nis & officii observantiam à Magistro & fratribus communiter institutas, nulli Ecclesiasticae seculari personæ infringere vel minuere sit licitum; easdem quoque consuetudines à vobis aliquanto tempore observatas & scripto firmatas, non nisi ab eo qui Magister est consen-tiente tamen saniori parte capituli, liceat im-mutari.

§. 8. Prohibemus siquidem & omnimodis interdicimus, ut fidelitates, hominia, sive ju-ramenta, vel reliquias securitates, quæ à secu-laribus frequentantur, nulla Ecclesiasticae secu-larissime persona à Magistro & Fratribus ejusdem domus exigere audeat.

§. 9. Illud autem scitote quoniam sicut vestra sacra institutio & religiosa militia divina est providentia stabilita, ita nichilominus, nullius vita religiosoris obtenuit, ad locum alium vos con-venit transvolare; Deus enim, qui est incommuta-bilis & æternus, mutabilia corda non approbat, sed potius sacram propositum semel, inceptum, perduci vult usque in finem debitæ actionis.

§. 10. Quot & quanti sub militari cingulo & clamide terreni Imperij Domino placuerunt, sibique memoriale perpetuum reliquerunt? Quot & quanti in armis bellicis constituti pro Tes-tamento Dei, & paternarum legum defensio-ne, suis temporibus fortiter dimicarunt, at-que, manus suas in sanguine infidelium domi-no consecrantes, post bellicos sudores æter-nae vitae bravum sunt adepti? Videte itaque vocacionem, vestram tam milites, quam ser-vientes, atque juxta Apostolum unusquisque vestrum, in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. Ideoque fratres vestros semel de-vo-tos, atque in sacro collegio vestro recep-to-s, post factam in vestra militia professio-nem, & habitum religionis assumptum rever-tendi ad saeculum nullam habere praecepi-mus facultatem, nec aliqui eos fas sit, post fac-tam professionem, semel assumptam crucem dominicam, & habitum vestra Religionis abici-cre, vel ad alium locum, seu etiam Monas-terium, majoris sive minoris religionis obtenu-tu, invitus sive inconsultus fratribus aut eo, qui Magister exiret, liceat transmigrare, nul-lique Ecclesiasticae seculari personæ ipsos suscipiendi aut retinendi licentia paret.

§. 11. Et quoniam, qui sunt Ecclesiae defensores de bonis Ecclesiae debent vivere ac sustentari, de rebus mobilibus, vel se moventibus, seu de quibuslibet, quæ ad vestram venerabilem domum per-nent, à vobis decimas exigi, contra voluntatem vestram, omnimodis prohibemus.

§. 12. Ut autem ad plenitudinem salutis, & curam animalium vestrarum nichil vobis de-fit, & Ecclesiastica sacramenta, & divina Of-ficia vestro sacro Collegio commodius exhibe-antur, simili modo sanctius, ut liceat vobis honestos Clericos, & sacerdotes, secundum Deum, quantum ad vestram conscientiam, ordinatos, undecimque ad vos venientes sus-cipere, & tam in principali domo vestra, quam

etiam in obedientiis & locis sibi subditis, vo-biscum habere, dummodi, si è vicino sunt, eos à propriis Episcopis expectatis, iidemque nulli alii professi vel ordini teneantur obno-xii: quod si Episcopi eosdem vobis forte concede-re noluerint, nichilominus tamen eos suscipien-di & retinuendi auctoritate sanctæ Romanæ Ec-clesiæ, licentiam habeatis.

§. 13. Si vero aliqui horum, post factam profes-sionem, turbatores religionis vestrae, aut do-mus, vel etiam inutiles apparuerint, liceat vobis eos, cum saniori parte capituli, amovere eisque transfundi ad alium ordinem, ubi secundum Deum vivere voluerint, licentiam dare, & loco ipsorum alios idoneos substituere, qui etiam unius Anni spatio in vestra Societate pro-bentur: Quo peracto, si mores eorum hoc ex-egerint, & ad vestrum servitum utiles inventi fuer-int, tunc demum professionem faciant regu-lariter vivendi & Magistro suo obediendi: Ita tamen ut eundem viatum & vestitum vobiscum habeant, nec non lecternia; excepto eo quod clausa vestimenta portabunt.

§. 14. Set nec ipsi liceat de capitulo, vel cura domus vestrae se temere intromittere, nisi quantum à vobis fuerit injunctum. Curam quo-que animarum tantum habeant, quantum à vo-bis fuerint requisiti.

§. 15. Præterea nulli personæ, extra vestrum Capitulum, sint subjecti; tibique dilecte in domino Fili Odo, tuisque successoribus, tan-quam Magistro & Prælato suo in omnibus & per omnia obedientiam deferant.

§. 16. Præceperimus insuper ordinationes eo-rundem Clericorum, qui ad sacros gradus fue-rint promovendi à quocumque malueritis Ca-tholico suscipiatis Episcopo, siquidem gratiam & communionem Apostolicæ fides habuerit, qui nimis nostra fultus auctoritate quod pos-tulatur indulget.

§. 17. Boldem autem pro pecunia prædicare aut lucro, vosque pro ejusmodi caufa, eos ad prædicandum mittere prohibemus; nisi forte Magister Templi, qui pro tempore fuerit, certus ex causis id faciendum esse providerit.

§. 18. Quicumque sane ex his in vestro collegio suscipientur, stabilitatem loci, con-versationem morum, seque militaturos Domi-no diebus vita sua, sub obedientia Magis-tri Templi, posito scripto super altare, in quo continetur ista, promittant; salvo quo-que Episcopis jure Episcopali tam in decimis, quam in oblationibus & sepulturis.

§. 19. Nichilominus vobis concedimus fa-cultatem, in locis sacro Templo collatis, ubi familia vestra habitat oratoria construere, in quibus utique ipsa familia divina Officia audiatur; ibique si quis ex vobis, vel ex eadem famili-a mortuus fuerit, tumuletur; indecens enim est, & animarum periculo proximum religio-sos fratres, occasione adeundæ Ecclesiae, se virorum turbis & Mulierum frequentia im-miscere.

§. 20. Cæterum decimas, quas consilio & consensu Episcoporum, de manu Clericorum, vel laicorum studio vestro extrahere poteritis, illas etiam, quas consentientibus Episcopis, & eorum Clericis acquiratis, vobis auctoritate Apostolica confirmamus.

§. 21. Decernimus insuper, auctoritate Aposto-lica, ut ad quemcumque locum vos venire contigerit, ab honestis atque catholicis sacer-dotibus penitentiam, unctiones, seu alia quæ-libet sacramenta ecclesiastica vobis suscipere li-ceat, ne forte, ad perceptionem spiritualium bo-norum vobis quippiam de esse valeat.

ANNO
1172.

ANNO
1172.

S. 22. Quia vero in Christo omnes unus sumus, & non est personarum differentia apud Deum, tam remissionis peccatorum quam alterius beneficentiae, atque Apostolicae benedictionis, quæ vobis indulta est, etiam familiam vestram, & servientes vestros volumus esse particeps.

S. 23. Cum autem fratres vestri, qui ad sufficiendas collectas definiat fuerint, in Civitatem Castellum, vel vicum advenerint, si forte locus ille interdictus sit, in jocundo eorum adventu, pro Templo honore, & eorumdem Militum reverentia, semel in anno aperiantur Ecclesiae, & exclusis excommunicatis divina Officia celebrantur.

S. 24. Nulli ergo omnino hominum licet praedictum locum temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur vestris & aliorum Dei fideliū usibus omnimodis profutura.

S. 25. Si quis igitur hujus nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertio commonitus, nisi reatum suum congrua satisfactione corixerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniuritate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini Redemptoris Nostri Iesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine distictæ ultiōne subjaceat.

S. 26. Conservantes autem hæc omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus benedictionem & gratiam consequatur Amen. Amen. Amen.

I II I.
Ex Anecd.
Märtere
Tom. I.
Col. 569.

Epistola Alexandri Papæ III. ad Josium Archiepiscopum Turonensem & ejus suffraganeos Confirmat sententiam interdicti latam in Cismarinam terram regis Angliae proper vim illatam S. Thomæ Cantuariensi Archiepiscopo.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Jo. Turonensi Archiepiscopo & universis suffraganeis ejus & Ecclesiasticis personis in sua provincia constitutis salutem, & Apostolicam benedictionem.

IN Apostolicae sedis specula licet immeriti constituti, universorum excessus per nos aut per eos qui sunt in partem sollicitudinis nobis commissæ assumti, provida debemus circumspectione corrigeri, & singulorum erratis pontificali moderantibus obviare: ne nobis dissimilantibus, via videantur virtutibus prævalere.

S. 1. A memoria siquidem nostra non excedit, qualiter pro pace Sanctæ recordationis Thomæ Cantuarie Archiepiscopi, cuius anima Deo, sicut credimus præioso Martyrio dedicata in Cœlis cum sanctis habitat, juxta Officij nostri debitum solliciti & vigiles existentes, venerabilibus fratribus nostris Willelmo Senonesi Apostolicae sedis legato & Ro. Rothomagensi Archiepiscopis mandaverimus, ut si Rex Anglorum ei Ecclesiam suam in omni pace & libertate non dimitteret, & ablata non restitueret, nec pacem quam secum fecerat firmiter conservaret, terram ejus Cismarinam interdicto subjicerent: & si uteque aliquo casu interesse non posset, vel nollet, alter nihilominus mandatum nostrum studiosius admiseret.

S. 2. Quia vero prænominato Ro. Rothomagensi nolente mandatum nostrum exequi, id per jam dictum Senonesem est adimpletum, nos de communi fratrum nostrorum consilio, sententiam quam idem Archiepiscopus de mandato & auctoritate nostra in totam terram Cismarinam prædicti regis Angliae protulisse dinoſcitur, ratam & firmam habentes, & eam auctoritate Apostolica confirmantes, universitati vestra per Apostolica scripta præcipiendo mandamus, & in virtute obedientiae sub periculo ordinis & Officii vestri præcipimus, quatinus eamdem sententiam in terra que est in ditione memorati Regis, usque ad dignam satisfactionem firmiter, & inviolabiter observerit, & ab aliis faciatis inviolabiter observari: nec aliquis vestrum eam relaxare, vel contra ipsam sine mandato Romani Pontificis vel legati ab eo definiti divina officia celebrare presumat. Data Tuscul. II. Idus Maij.

ANNO
1172.

I V.
Ex Labbe
Tsm. X. Col.
1263.

De matribus quæ prolis suæ procurant interitum: de incestis, & alia fœda libidine: de iis qui cum siccâ face vini, & micis panis vino intinxunt, Missam faciunt: de matrimonii sine sacerdotali benedictione factis.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Upstallensi Archiepiscopo, & suffraganeis ejus.

VICE beati Petri Apostolorum principis, largiente Deo & Domino nostro, qui ait, Speculatorem te dedi domui Israhel, super gentes & regna, licet immeriti, in Apostolica feds specula constituti: pontificalis officii debito pro universis compellimus sollicitudinem gerere, & antiquo hoti, qui tanquam saevissimum leo circuit quærens quem devoret, pastorali providentia obviare, ne gregem Dominicum invadat, & diversis eum viatorum mortibus laceret. Inde est, quod vehementi cor nostrum doloris pulsatur stimulo, auditio quod in partibus vestris in tantum libido crudelis & turpis excreverit, ut quædam mulieres prolis suæ procurent interitum, earumque corruptores tam horrendo & detestabili facinori, non solum consentire, verum etiam persuadere præsumant: & alii incestuosis conjugatione, plerique cum jumentis abominanda se pollutione commaculent. Quæ quantum sint gravia, & creatori nostro penitus inimica, ipsa sceleris atrocitas satis demonstrat; quam nec audientium aures sine ingenti possunt horrore percipere.

Si enim qui jactato in terram semine prolem nolebat ex uxore suscipere, percussus à Domino testameti veteris seriè dinoſcitur: qua pena feriendus esse monstratur, qui natum proprium non abhorret occidere, & mavult interire quam vivere? Cujus utique criminis pena, illud etiam perfunctes vel consentientes involui, beatus Augustinus ostendit dicens: se periculose decipiunt, qui existimant eos tantum homicidas existere, qui manibus hominem occidunt, & non potius eos per quorum consilium & fraudem & exhortationem, homines extinguntur. Nam Judæi Dominum nequam proprie manibus interfecerunt, sicut scriptum est: Nobis non licet interficere quemquam. Sed tamen illicis mors Domini imputatur, quia ipsi eum lingua interfecerunt dicentes: Crucifige, crucifige eum.

Incestum vero quantum sacri abhorreant canon-

nes

ANNO
1181.

„nes, concilium Ilerdense demonstrat: Cum his, inquit, qui incestus se pollutione commacculant: quamdiu in ipso detestando & illicito carnis contubernio perseverant, nec sumere cibum ulli Christianorum, sicut Apostolus iussit, licebit. „Porro scelus cum jumentis coeuntum quanta sit animadversione plectendum, legislator Moyses declarat, cum etiam ipsa interfici animalia jubeat, quae tali contaminata flagrio indignam refricant acti memoriam.

Quia igitur abominabilem horum excessuum præsumptionem severa distictione congruit insequi: prædictos propriæ prolixi necatores, & tam ipsum facinus persuadentes, quam consente[n]tes, seu quoilibet parricidas, aut cum matre, filia, consobrina, vel nepote agentes, quam cum jumentis coeuntes, artiori penitentia jugo curent compescere: & nisi senio confecti, vel corporis fuerint debilitate seu egestate oppressi, eos ad sedem apostolicam compellatis venire, & beatorum Apostolorum Petri & Pauli limina visitare ut in sudore vultus sui, & viarum labore, superni judicis iram evadere, & ipsius misericordiam valeant invenire.

Ad hec qui dormiendo, non voluntate, sed casu filios suos oppresuisse inveniuntur: triennio si iidem filii fuerint baptizati; si vero absque sacro baptismate decesserint, quinquennio pœnitentia disciplinis subjaceant. Sacerdotes, quos ab his studiis praecavere convenient, officii sui perpetua executione priventur. Verum si qui parentum absentem fuerint quando eorum filii suffocantur, aut si id sub aliena custodia contigerit: extra culpam erunt: si tamen eos non furiosæ, sed congruenti custodiæ ipsos se crediderint tradidisse.

Præterea non sine cordis amaritudine quosdam sacerdotes contra apostolicas institutiones, cum sicca fæce vini, vel cum micis panis vino intinctis, Missam celebrare audivimus: & fideles laicos non Christiano more, absque sacerdotali benedictione & Missa, matrimonium contrahere. Unde saepe illicita contingit fieri conjugia, & inter legitimas personas divertium intervenire. Sane cum omne crimen, atque omne peccatum oblatis Deo sacrificiis dealeatur: quid de cætero pro delictorum expiatione Domino dabitur, quando in ipsa sacrificii oblatione erratur? Cum enim magister veritatis, discipulis suis sacramentum commendaret nostræ salutis: non siccam fæcem vini, non micas panis vino intinctas accepit, sed panem & calicem, & benedicens dedit discipulis suis. Quia igitur secus agere, evangelicae & apostolicae doctrinæ contrarium, & consuetudini Ecclesiasticae penitus est adversum: apostolica prohibemus autoritate, ut cum sicca fæce vini, vel cum micis panis vino intinctis, vel alio modo quam Dominus instituit, nullus de cætero sacrificare attinet: sed secundum formam sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ quam vos in omnibus imitari oportet, solum panem & vinum aqua mixtum in sacrificio corporis & sanguinis Christi offeratis.

Cæterum clandestina, & absque sacerdotali benedictione non debere contrahi conjugia, aut nisi inter legitimas personas, quæ infra septimum gradum nulla consanguinitatis linea conjungantur: nec contracta, nisi canonice & consenuit Episcopi dissolvi: multorum sanctorum Patrum declarat auctoritas. Vos itaque muniti sanctorum Patrum sanctionibus & ecclesiasticis institutis, haec quæ dicta sunt, diligenter servate, & ab aliis præcipite inviolabiliter observari: dispensationis moderamine utentes, ut qui in quinto vel quarto gradu conjuncti sunt, eos non separatis, sed ne amplius taliter conjungantur,

pontificali autoritate & distinctione prohibeatis: Datum Tuscul. v. Idus Septembbris.

ANNO
1181.LUCIUS TERTIUS,
PONTIFEX CLXXXIII.

ANNO DOMINI M C L X X X I.

Luciis III. Lucensis, Hetruscus, Ubalodus Allucingolus Bonagiuntæ Mordi filius, ex Canonico Lucensi, Presbiter Cardinalis tit. S. Praxedis ab Innocentio II. & Episcopus Ostiensis, & Veliternus ab Hadriano IV. factus, creatus Romæ quarto Kal. Septembbris, & coronatus 3. Kal. anno 1181. sedit annos 4. menses 2. dies 28. Creavit Cardinales 15. Obiit Veronæ 7. Kal. Decembbris 1185. Corpus ejus in Cathedrali Ecclesia sepultum. Non vacavit sedes. (Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 47.)

Templariis Privilegia ab Alexandro concessa confirmat.

LUCIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Arnaldo Magistro religiose militiae Templi, quod Ierosolimis situm est, ejusque fratribus tam presentibus quam futuris in perpetuum.

I.
Ex Archiv.
Angl. Ry-
mer. Tom. I.
pag. 54.

OMNE datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est descendens à Patre luminum, apud quem non est transnaturatio, nec vicissitudinis obumbratio. Proinde, dilecti in Domino filii de vobis & pro vobis omnipotentem Dominum collaudamus, quoniam in universo mundo vestra religio & veneranda institutio nuntiatur.

Cum enim natura effletis filii iræ & sæculi voluptatibus dediti, nunc per aspirantem gratiam Evangelii non surdi auditores effecti, relictis Pompis sæcularibus, & rebus propriis, dimissa etiam spatiovia via, quæ dicit ad mortem, ardum iter, quod dicit ad vitam, humiliter elegitis, atque ad comprobandum quod in Deimilitia specialiter computemini, signum vivificè crucis in vestro pectori assiduè circumfertis.

Accedit ad hoc quod tanquam veri Israhætæ, atque instruissimi divini prælli bellatores, verè charitatis flamma succensi dictum Evangelicum operibus adimpleti, quo dicitur, majorēm hac dilectionem nemo habet quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Unde cum summi Paftoris vocem juxta, animas vestras pro fratribus ponere, eosque ab incursibus Paganorum defensare minimè formidetis, & cum nomine censeamini milites constituti estis à Domino Catholicae Ecclesiæ defensores, & inimicorum Christi impugnatores.

Licer autem vestrum studium & laudanda devotione in tam sacro opere toto corde, & totâ mente desider nichilominus tamen universitatē vestram exhortamur in Domino, atque in peccatorum remissionem auctoritate Dei, & Beati Petri Apostolorum Principis, tam vobis quam servitoribus vestris injungimus, ut pro tuenda Catholica Ecclesia & ea, quæ est sub Paganorum tirannide, de ipsorum spurcitia eruenda, expugnando inimicos crucis invocato Christi nomine intrepide laboreis.